

Sal ikke et eneste alvorligt Medlem, som har tænkt over Stillingen, der venter sig Noget — som helst af denne Samling af nogen Betydning. Hvorfor kunne vi da ikke faae Ministeriet til at forklare os, hvorledes det vil bære Ansvar for denne Mangel paa Forventning om — Hvad som helst? Jeg har altsaa her forklaret en Misforstaaelse, som det ærede Medlem er kommen til at begaa, og som man let kan begaa, naar man lægger sin egen Forstaaelse i nogle Ord fra en anden Tale i Stedet for dennes, og jeg vil dernæst tilbagevise Udtalelsen om Proklamationen af Visnepolitikken; en saadan er jeg aldrig fremkommen med med Hensyn til Visnepolitikken, men vi have jo vor Erfaring, og ud af denne politiske Erfaring vidne vi jo, og jeg vidner aabent og ligefrem, og jeg tror naturligvis tillige, at det er rigtigt, hvad jeg siger, at vi lade her fra denne Sal lyde ud til alle Sider i Landet og videre, om man vil, og op og ned til hvem, der tager vor Stilling her iagt, at her sidder den danske Rigsdag nu for niende Gang lige overfor et Mindretalsministerium og spiller Tid og Kræfter uden at udrette Noget for Landet, blot fordi Ministeriet har gjort sig selv fast i Forhold til Rigsdagen. Her foreligger, siges vi, en konstitutionel Stilling, som der utvivlsomt ikke findes Mage til i noget Land.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg har ikke Bemyndigelse til at svare paa Conseilspræsidentens Begne, men det forekommer mig heller ikke, at noget Svar er nødvendigt, thi det samme Spørgsmaal, som fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) nu blev rettet til Ministeriet eller specielt til Ministeriets Chef, har han rettet mindst 2 Gange før og har da faaet et bestemt og tydeligt Svar. Det samme Svar vilde han ogsaa have faaet idag, hvis den høitærede Conseilspræsident havde været tilstede; thi Ministeriet ser ikke, at der er nogen Forskjel paa den politiske Situation nu og i Begyndelsen af forrige Samling. Det er ikke Ministeriet, som har i Sinde at lade Sagerne visne, det er de Herrer, som lade dem visne. Det er ikke Ministeriet, som ønsker at træde Thingenes Bevillingsret for nær, det er de Herrer, som træde den for nær. Ministeriets Opgave er just at hævde Thingenes Bevillingsret og det ligesaa vel og fuldt ud Landstingets som Folkethingets, idet ogsaa i Bevillingsfager Landstinget er ligeberettiget med Folkethinget. Som sagt, jeg taler her kun paa egne Begne; men jeg kan henvise til — og kun derfor er det, jeg har taget Ordet — hvad Conseilspræsidenten

to eller tre Gange i tidligere Sessioner har svaret det ærede Medlem paa affurat det samme Spørgsmaal, og ikke ser jeg, at den politiske Situation har forandret sig siden den Gang. Satsfald maa man ikke indbilde sig eller tro, at den politiske Situation kan forandre sig, fordi der bliver holdt nogle Møder rundt omkring i Landet, og der paa disse Møder sker Ting, som man maatte ønske ikke var sket. Det forandrer ikke den politiske Situation — heldigtvis! — Hvad mig selv og min egen Administration angaar, da vil jeg dog søie et Par Ord til, hvad jeg forleden yttrede om Dr. Wingels Afstedigelse. Jeg kan forøvrigt henholde mig til, hvad jeg den Gang sagde, men som et Supplement skal jeg dog bede de ærede Medlemmer af Thinget om at lægge Mærke til, at Dr. Wingel jo ikke er bleven afstediget paa Grund af, hvad han har gjort, paa Grund af hans Handlinger i Fortiden eller Agitation i Fortiden, men paa Grund af, at han ikke vilde erklære, at han for Fremtiden vilde holde sig indenfor efter Ministeriets Opsattelse mere passende Grændser for sin politiske Optreden; og hvorfor blev han opfordret dertil? Fordi der i en Erklæring fra vedkommende Skoles Rektor var blevet gjort gjældende, at hans Agitation var uheldig for den Skole, hvori han virkede. Derfor ansaa Ministeriet det for sin Pligt at affordre ham en saadan Erklæring, og da han ikke vilde afgive den, saa maatte Ministeriet afstedigede ham. — Enhver vil forstaa, at det ikke kunde falde mig ind at svare paa, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds har yttret lige overfor min Kollega Indenrigsministeren. Det er Ting, som ikke direkte vedkomme mig, og det forekommer mig heller ikke, at der behøves videre Svar derpaa, undtagen maaste paa det sidste Spørgsmaal, som er helt nyt. Det var jo forøvrigt, skal jeg tilføie, min Kollega umuligt at vide, at dette Spørgsmaal vilde komme frem iasten.

Første Viceformand (Høgshorn): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har begjæret Ordet for tredie Gang. Under Forudsetning af Thingets Samtykke (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Berg: Den høitærede Minister siger, at Stillingen er den samme som i flere Aar. Ja, desværre, deri giver jeg ham Ret, men der er dog sket den Ting til, at Tiden er forandret. Hvad man for 3 Aar siden endnu kunde mene kunde bruges som Middelet mod Oppositionen, og de Grunde, man den Gang